

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. гр. Добрич, 18.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галатея П. Ханджиева Милева

Членове: Диана Г. Дякова
Жечка Н. Маргенова Томова

при участието на секретаря Павлина Ж. Пенева
като разгледа докладваното от Жечка Н. Маргенова Томова Въззивно гражданско дело № 20213200500739 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на глава XX от ГПК по въззивна жалба вх.№261181/12.07.2021г. и въззивна жалба вх.№261298/13.09.2021г., двете подадени от Б. С. С. с ЕГН - ***** в качеството му на ЕТ „Б.-Д. - Б. С.” с ЕИК 1*** със седалище и адрес на управление с. К., ул. „****” № 8, чрез адв. Д.Ч. от АК – Б., първата срещу решение №260054/27.05.2021г. , втората срещу допълващо го решение №260054/12.08.2021г., двете постановени по гр.д.№46/2020г. на РС-Ген.Тошево, за уважаване на множество кумулативно съединени главни и акцесорни искове за неплатени наемни и арендни възнаграждения за стопанската 2016/2017г. и стопанската 2017/2018г., и обезщетения за забава плащането им, предявени от ИЛ. СТ. СТ. срещу Б. С. С. в качеството му на ЕТ „Б.-Д. - Б. С.”, и отхвърляне на възражението за прихващане на Б. С. С. в качеството му на ЕТ „Б.-Д. - Б. С.”.

Решението намира за недопустимо, неправилно, постановено в нарушение на съществени процесуални норми , нарушение на материалния закон, необосновано. Конкретните оплаквания се свеждат до твърдения за нарушение на нормата на чл.146, ал.1, т.5 и ал.2 от ГПК- липсвали указания

на доказателствената тежест по приетите за разглеждане възражения за плащане и за прихващане; нарушения на нормата на чл.146, ал.1, т.2 от ГПК-липсвала правна квалификация на възраженията за прихващане, такава била дадена едва с решението, без да е била констатирана нередовност на възражението за прихващане и дадени указания за отстраняването на противоречието в обстоятелствата относно източника на вземанията, за които се искало прихващане; за нарушение на нормата на чл. 284 ал.2 от ЗЗД – съдът приел да е налице осчетоводяване на изтеглените от сметката му суми като постъпили в касата на ЕТ без затова да са налични необходимите първични счетоводни документи-приходни ордери или доказателства за разходване на средствата. Иска отмяна на решението и отхвърляне на исковите претенции поради прихващане с вземанията на ответника срещу ищеца .

В писмени отговори насрещната страна е изразила становище за неоснователност на жалбите. Липсвала аргументация за неправилност и незаконосъобразност на решението по вземанията, предмет на исковите по чл.232, ал.2 от ЗЗД, чл.8 от ЗАЗ и чл.86 от ЗЗД. Оспорванията касаели отхвърлянето на възражението на ответника за прихващане, уважаването на което би довело до отхвърляне на исковите за неплатените наемни и арендни възнаграждения. Не било налице неправилно възприемане от съда на основанието на вземането на прихващания от ответник. Съобразно твърденията на ответника, възражение за прихващане имало за предмет суми, получени при начална липса на основание, липсвали твърдения за договорни отношения, твърдяно било от ответника, че независимо от наличието на пълномощно, сумите са теглени без съгласието му за това и без да му бъде даден отчет, едва във въззивната жалба се настоявало, че претенцията му се основава на договорно отношение с ищеца. Въззивникът се оплаквал от липсата на указания на доказателствената тежест по отношение на факти от възражението му за прихващане, но не сочел какви негови права не са преклудирани в резултат на това, кои факти иска да установи във въззивната инстанция. Независимо дали съдът указал на страните носената от всяка от тях тежест на доказване по възражението за прихващане, всяка от страните била доказала фактите, които е следвало да установи при претенция по чл.55, ал.1 от ЗЗД. Анализират се установените със заключение на вещо лице факти относно счетоводните записвания във връзка със сумите, предмет на

възражението за прихващане, извежда се извод да не е доказано вземането на прихващия ответник. Иска се потвърждаване на решението.

При данни, че постановеното неизгодно за въззивника основно решение му е съобщено на 28.06.2021г., а допълнителното на 30.08.2021г., въззивните жалби се явяват подадени в срока по чл.259, ал.1 от ГПК, от процесуално легитимирано лице, с правен интерес от обжалване.

Подадените жалби подлежат на разглеждане по същество в съответствие с уредените в чл.269 ГПК правомощия на настоящата инстанция– служебна проверка на валидността на цялото решение, по допустимостта в обжалваната част, а по правилността – в рамките на посоченото в жалбата. При липсата на релевиращи в жалбата конкретни оплаквания – само от гледна точка на съобразяване на съдебния акт с императивните правни норми. В случая решението е постановено от надлежен орган, функциониращ в надлежен състав, в пределите на правораздавателната му власт, в писмена форма, подписано, като волята на съда е изразена по начин, който позволява да се изведе нейното съдържание.

Ищецът ИЛ. СТ. СТ. претендира парични вземания, произтичащи от договорни отношения с ответника Б. С. С. в качеството му на ЕТ „Б.-Д. - Б. С.”- неизпълнени задължения за наемни/арендни възнаграждения, породени от договори за наем и договори за аренда на земеделска земя, действащи за стопанските 2016/2017г и 207/2018г., ведно със законната лихва от датата на исковата молба, акцесорни парични вземания за заплащане на обезщетения за забавено плащане на договорените наемни/арендни възнаграждения, евентуални вземания за обезщетение за ползване, ведно със законната лихва от датата на исковата молба и обезщетения за забавено плащане.

Предявените иски са с правно основание чл.79 от ЗЗД във вр. чл. 232, ал. 2 от ЗЗД във вр. с чл. 8 от ЗАЗ, и чл.86 от ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца следните суми:

сумата от 8167,60лева, представляващи неплатено наемно възнаграждение за стопанската 2016/2017г. по Договор за наем от 01.07.2016г. за ползването на седем земеделски имота с обща площ от 163,35 дка/30,487 дка от нива с площ от 60,973 дка, имот № 015009 в землището на с.Р.; 3,933 дка от нива с площ от 7,866 дка, имот № 033012 в землището на с.Р.; 3,934 дка от нива с площ от 7,867 дка, имот № 033013 в землището на

с.Р.; нива с площ от 20,000 дка, имот №038041 в землището на с.Р.; нива с площ от 20,000 дка, имот №036015 в землището на с.О.; нива с площ от 42,499 дка, имот №003008 в землището на с.Й.; нива с площ от 42,499 дка, имот №003009 в землището на с.Й./, ведно със законната лихва от датата за предявяване на исковата молба - 04.02.2020г., до окончателното издължаване.

сумата от 1731.08лева, представляваща обезщетение за забава плащането на главното задължение от 8167,60 лева в размер на законната лихва за периода от 01.01.2018г. до 02.02.2020г.

сумата 13 293,25лева, представляваща неплатено наемно възнаграждение за стопанската 2016/2017г. по Договор за наем от 01.06.2016г. за ползването на четиринадесет поземлени имота с обща площ от 265,865 дка / 8,499 дка от нива с площ от 16,998 дка, имот № 071015 в землището на с. К.; нива с площ от 19,998 дка, имот № 071032 в землището на с.К.; нива с площ от 20 дка, имот № 071033, в землището на с. К.; 27,188 дка от нива с площ от 54,376 дка, имот № 214033, в землището на с.К.; нива с площ от 19дка, имот №250038, в землището на с. К.; нива с площ от 16 дка, имот №252048, в землището на с. К.; нива с площ от 13 дка, имот №001030, в землището на с. Ч.; нива с площ от 65,010 дка, имот № 003006, в землището на с. Ч.; 29,166 дка от нива с площ от 58,343 дка, имот № 006020, в землището на с. Ч.; нива с площ от 14,752 дка, имот №011045, в землището на с. Ч.; 5,250 дка от нива с площ от 10,500 дка, имот № 017027, в землището на с. Ч.; нива с площ от 10,501 дка, имот № 017028, в землището на с. Ч.; нива с площ от 10,501 дка, имот № 017030, в землището на с. Ч.; 7 дка от нива с площ от 14 дка, имот № 043023 в землището на с. Ч./, ведно със законната лихва от датата за предявяване на исковата молба - 04.02.2020г., до окончателното издължаване.

сумата от 2 817,43лева, представляваща обезщетение за забавено плащане на главното задължение от 13 293,25лева в размер на законната лихва за периода от 01.01.2018г. до 02.02.2020г.

сумата от 1000 лева, представляваща неизплатено наемно възнаграждение за стопанската 2016/2017г. по Договор за наем от 01.07.2016г. за ползването на поземлен имот- нива с площ от 20 дка, имот № 047018 в землището на с. К., ведно със законната лихва от датата за предявяване на исковата молба - 04.02.2020г., до окончателното издължаване.

сумата от 211,95лева, представляваща обезщетение за забава плащането на главното задължение от 1000лева в размер на законната лихва за периода от 01.01.2018г. до 02.02.2020г.

сумата от 14 701,85 лева, представляваща неплатено наемно възнаграждение за стопанската 2017/2018г. по Договор за наем от 01.07.2017г. за ползването на четиринадесет поземлени имота с обща площ от 294,037 дка / 8,499 дка от нива с площ от 16,998 дка, имот № 071015 в землището на с. К.; нива с площ от 19,998 дка, имот № 071032, в землището на с. К.; нива с площ от 20 дка, имот № 071033, в землището на с. К.; 27,188 дка от нива с площ от 54,376 дка, имот № 214033, в землището на с. К.; нива с площ от 19 дка, имот № 250038, в землището на с. К.; нива с площ от 16 дка, имот № 252048, в землището на с. К.; нива с площ от 20 дка, имот № 047018 в землището на с. К.; нива с площ от 42,499 дка, имот № 003008 в землището на с. Й.; нива с площ от 42,499 дка, имот № 003009 в землището на с. Й.; нива с площ от 20,000 дка, имот № 036015 в землището на с. О.; 30,487 дка от нива с площ от 60,973дка, имот № 015009 в землището на с. Р.; 3,933 дка от нива с площ от 7,866 дка, имот № 033012 в землището на с. Р.; 3,934 дка от нива с площ от 7,867 дка, имот № 033013, в землището на с. Р.; нива с площ от 20,000 дка, имот №038041 в землището на с. Р./, ведно със законната лихва от датата за предявяване на исковата молба - 04.02.2020г., до окончателното издължаване.

сумата от 1625.37лева, представляваща обезщетение за забава плащането на главното задължение от 14 701,85лева в размер на законната лихва за периода от 01.01.2019г. до 02.02.2020г.

сумата от 7 759лева, представляваща неплатено наемно възнаграждение за стопанската 2017/2018г. по Договор за наем от 01.07.2017г. за ползването на осем поземлени имота с обща площ от 155,180 дка / нива с площ от 13 дка, имот № 001030, в землището на с. Ч.; нива с площ от 65,010 дка, имот № 003006, в землището на с. Ч.; 29,166 дка от нива с площ от 58,343 дка, имот № 006020, в землището на с. Ч.; нива с площ от 14,752 дка, имот №011045, в землището на с. Ч.; 5,250 дка от нива с площ от 10.500 дка,имот № 017027, в землището на с. Ч.; нива с площ от 10.501 дка,имот № 017028, в землището на с. Ч.; нива с площ от 10.501 дка,имот № 017030, в землището на с. Ч.; 7 дка от нива с площ от 14 дка, имот № 043023 в

землището на с. Ч./, ведно със законната лихва от датата за предявяване на исковата молба - 04.02.2020г., до окончателното издължаване.

сумата от 857,80лева, представляваща обезщетение за забава плащането на главното задължение от 7 759 лева в размер на законната лихва за периода от 01.01.2019г. до 02.02.2020г.

сумата от 1706,64лева, представляваща неплатено арендно възнаграждение за стопанската 2016/2017г. по договор за аренда на земеделска земя, вписан в СлВп- гр. Генерал Тошево под № 164, том 15, дв.вх.рег. № 6835/05.12.2008г. за ползването на поземлен имот - нива с площ от 21,333 дка, имот № 039011, в землището на с. Ч., ведно със законната лихва от датата за предявяване на исковата молба - 04.02.2020г., до окончателното издължаване.

сумата от 361.72лева, представляваща обезщетение за забава плащането на главното задължение от 1706,64лева в размер на законната лихва за периода от 01.01.2018г. до 02.02.2020г.

сумата от 1 706.64лева, представляваща неплатено арендно възнаграждение за стопанската 2017/2018г. по договор за аренда на земеделска земя, вписан в СлВп- гр. Генерал Тошево под № 164, том 15, дв.вх.рег. № 6835/05.12.2008г. за ползването на поземлен имот- нива с площ от 21,333 дка, имот № 039011, в землището на с. Ч., ведно със законната лихва от датата за предявяване на исковата молба - 04.02.2020г., до окончателното издължаване.

сумата от 188.68лева, представляваща обезщетение за забава плащането на главното задължение от 1 706.64лева в размер на законната лихва за периода от 01.01.2019г. до 02.02.2020г.

сумата от 1333,20лева, представляваща неплатено арендно възнаграждение за стопанската 2016/2017г. по Договор за аренда на земеделска земя, вписан в СлВп- гр. Генерал Тошево под № 167, том 15, дв.вх.рег. № 6838/05.12.2008г. за ползването на поземлен имот- нива с площ от 16,665 дка, имот № 013044, в землището на с. Ч., ведно със законната лихва от датата за предявяване на исковата молба - 04.02.2020г., до окончателното издължаване.

сумата от 282.56лева, представляваща обезщетение за забава плащането на главното задължение от 1333,20лева в размер на законната

лихва за периода от 01.01.2018г. до 02.02.2020г.

сумата от 1333.20лева, представляваща неплатено арендно възнаграждение за стопанската 2017/2018г. по Договор за аренда на земеделска земя, вписан в СлВп- гр. Генерал Тошево под № 167, том 15, дв.вх.рег. № 6838/05.12.2008г. за ползването на поземлен имот-нива с площ от 16,665 дка, имот № 013044, в землището на с. Ч., ведно със законната лихва от датата за предявяване на исковата молба - 04.02.2020г.,до окончателното издължаване.

сумата от 147.39лева, представляваща обезщетение за забава плащането на главното задължение от 133.20лева в размер на законната лихва за периода от 01.01.2018г. до 02.02.2020г.

При условията на евентуалност се предявени искове за присъждане на обезщетение за ползване без правно основание на същите земеделски земи, през същите стопански години, в същите размери, и акцесорни-за забава плащането на обезщетенията за ползване без правно основание в същите размери и за същите периоди.

Обосноваващите претенциите на ищеца обстоятелства се свеждат до твърдения за сключени между страните срочни договори за наем, изпълнение от негова страна на задължението за предаване на имотите за ползване от ответника, неизпълнение на насрещното задължение за плащане на договореното наемно възнаграждение от 50лева/дка, както и за неизпълнение на задължения от страна на ответника по аренендни правоотношения.

С договор за наем от 01.07.2016г. предал за временно ползване на ответника /за срок от една година/ Нива с площ от 30,487 дка, цялата с площ от 60,973 дка, имот № 015009 в землището на с. Р.; Нива с площ от 3,933 дка, цялата с площ от 7,866 дка, имот № 033012 в землището на с. Р.; Нива с площ от 3,934 дка, цялата с площ от 7,867 дка, имот № 033013, в землището на с. Р.; Нива с площ от 20.0 дка, имот № 038041 в землището на с. Р.; Нива с площ от 20.0 дка, имот № 036015 в землището на с. О.; Нива с площ от 42,499 дка, имот № 003008 в землището на с. Й.; Нива с площ от 42,499 дка, имот № 003009 в землището на с. Й., или обща площ от 163,352 дка. Ответникът- наемател обработвал земята на основание този договор от 01.10.2016г. до 01.10.2017г. Наемното възнаграждение, което следвало да му заплати в размер на 50лева/дка за общо 163.352дка възлизало на 8167,60лева.

Съгласно чл. 3, ал. 2 от Договора, наемното възнаграждение се дължало след изтичането на стопанската година и реализацията на продукцията, но не по-късно от три месеца от края на стопанската година. Към подаване на исковата молба наемното възнаграждение по този договор не било заплатено. Ответникът изпаднал в забава, считано от 01.01.2018г., като за периода от 01.01.2018г. до 02.02.2020г. дължал обезщетение за забавено плащане на паричното задължение за наем в размер на законната лихва - 1731,08лева.

С договор за наем от 01.06.2016г. предал на ответника за временно ползване/за срок от една година/ 8,499 дка от нива с площ от 16,998 дка, имот № 071015 в землището на с. К.; Нива с площ от 19,998 дка, имот № 071032, в землището на с. К.; Нива с площ от 20 дка, имот № 071033, в землището на с. К.; 27,188 дка от нива с площ от 54,376 дка, имот № 214033, в землището на с. К.; Нива с площ от 19 дка, имот № 250038, в землището на с. К.; Нива с площ от 16 дка, имот № 252048, в землището на с. К.; Нива с площ от 13 дка, имот № 001030, в землището на с. Ч.; Нива с площ от 65,010 дка, имот № 003006, в землището на с. Ч.; 29,166 дка от нива с площ от 58,343дка, имот № 006020, в землището на с. Ч.; Нива с площ от 14,752дка, имот №011045, в землището на с. Ч.; 5,250 дка от нива с площ от 10,500 дка, имот № 017027, в землището на с. Ч.; Нива с площ от 10,501 дка, имот № 017028, в землището на с. Ч.; Нива с площ от 10,501 дка, имот № 017030, в землището на с. Ч.; 7 дка от нива с площ от 14 дка, имот № 043023 в землището на с. Ч., или обща площ от 265,865 дка. Ответникът-наемател обработвал предадените на основание този договор земи от 01.10.2016г. до 01.10.2017г. Наемното възнаграждение, което следвало да заплати в размер на 50лева/дка за общо 265,865дка възлизало на 13 293,25лева. Съгласно чл. 3, ал. 2 от Договора, наемното възнаграждение се дължало след изтичането на стопанската година и реализацията на продукцията, но не по-късно от три месеца от края на стопанската година. Към момента на подаване на исковата молба наемното възнаграждение по този договор не било заплатено. Ответникът изпаднал в забава, считано от 01.01.2018г., като за периода от 01.01.2018г. до 02.02.2020г. му дължал обезщетение за забавено плащане на паричното задължение за наем в размер на законната лихва равняващо се на 2817,43лева.

С договор за наем от 01.07.2016г. ищецът предал на ответника за временно ползва /за срок от една година/ нива с площ от 20 дка, имот № 047018 в землището на с. К.. Ответникът-наемател ползвал имота от

01.10.2016г. до 01.10.2017г. без да му заплати уговореното наемно възнаграждение от 50лева/дка, възлизащо в размер на 1000лева, дължимо съгласно чл. 2, ал. 3 от договора за съответната стопанска година еднократно в брой след изтичането и и реализацията на продукцията, но не по-късно от три месеца от края на стопанската година. Ответникът изпаднал в забава, считано от 01.01.2018г., като за периода от 01.01.2018г. до 02.02.2020г. му дължал обезщетение за забавено плащане на паричното задължение за наем в размер на законната лихва - 211,95 лв.

С договор за наем от 01.07.2017г. ищецът предал на ответника за временно ползване/за срок от една година/ 8,499 дка от нима с площ от 16,998 дка, имот № 071015 в землището на с. К.; Нива с площ от 19,998 дка, имот № 071032, в землището на с. К.; Нива с площ от 20 дка, имот № 071033, в землището на с. К.; Нива с площ от 27,188 дка, цялата с площ от 54,376 дка, имот № 214033, в землището на с.К.; Нива с площ от 19 дка, имот №250038, в землището на с.К.; Нива с площ от 16 дка, имот №252048, в землището на с.К.; Нива с площ от 20 дка, имот №047018 в землището на с.К.; Нива с площ от 42,499 дка, имот №003008 в землището на с.Й.; Нива с площ от 42,499 дка, имот №003009 в землището на с.Й.; Нива с площ от 20,000 дка, имот №036015 в землището на с.О.; Нива с площ от 30,487 дка, цялата с площ от 60,973дка, имот № 015009 в землището на с. Р.; Нива с площ от 3,933 дка, цялата с площ от 7,866 дка, имот № 033012 в землището на с. Р.; Нива с площ от 3,934 дка, цялата с площ от 7,867 дка, имот № 033013, в землището на с. Р.; Нива с площ от 20,000 дка, имот № 038041 в землището на с. Р., или обща земеделска площ от 294,037 дка. Ответникът- наемател обработвал тази земя считано от 01.10.2017г. до 01.10.2018г. без да му заплати уговореното наемно възнаграждение от 50лева/дка или за ползваните общо 294,037 дка му дължал 14 701,85лева. Съгласно чл. 3, ал. 2 от Договора, наемното възнаграждение се дължало след изтичането на стопанската година и реализацията на продукцията, но не по-късно от три месеца от края на стопанската година. Ответникът изпаднал в забава, считано от 01.01.2019г., като за периода от 01.01.2019г. до 02.02.2020г. му дължал и обезщетение за забавено плащане в размер на законната лихва възлизащо на 1625,37лева.

С договор за наем от 01.07.2017г. ищецът предал на ответника за временно ползване/за срок от една година/ осем земеделски имота - обща площ 155,180 дка /Нива с площ от 13 дка, имот № 001030, в землището на с.

Ч.; Нива с площ от 65,010 дка, имот № 003006, в землището на с. Ч.; 29,166 дка от нива с площ от 58,343 дка, имот № 006020, в землището на с. Ч.; Нива с площ от 14,752 дка, имот №011045, в землището на с. Ч.; 5,250 дка от нива с площ от 10,500 дка, имот №17027, в землището на с.Ч.; Нива с площ от 10,501 дка, имот №17028, в землището на с.Ч.; Нива с площ от 10,501 дка, имот № 017030, в землището на с.Ч.; 7 дка от нива с площ от 14 дка, имот №043023 в землището на с.Ч.. Ответникът-наемател обработвал земята, считано от 01.10.2017г. до 01.10.2018г., не му е заплатил уговореното наемно възнаграждение от 50лева/дка, което за общата площ от 155.180дка възлизало на 7 759лева. Съгласно чл. 3, ал. 2 от Договора, наемното възнаграждение се дължало след изтичането на стопанската година и реализацията на продукцията, но не по-късно от три месеца от края на стопанската година. Ответникът изпаднал в забава, считано от 01.01.2019г., като за периода от 01.01.2019г. до 02.02.2020г. му дължал обезщетение за забавено плащане на паричното задължение за наем в размер на законната лихва – сумата от 857.80лева.

С нотариален акт за покупко-продажба, вписан в СлВп-гр. Генерал Тошево под № 37, том 2, дело № 225, дв.вх.рег. № 634/19.02.2013г. ищецът придобил Нива с площ от 21.333 дка, имот № 039011, в землището на с. Ч., за който вече имало сключен договор за аренда. Имотът бил предмет на Договор за аренда на земеделска земя, вписан в СлВп-гр. Генерал Тошево под № 164, том 15, дв.вх.рег. № 6835/05.12.2008г., сключен между праводателката му И.П.Е. с ЕГН ***** и ответника, за срок от 10 години, считано от стопанската 2008/2009г. или до стопанската 2018/2019г., срещу арендно възнаграждение не по-малко от 25лева/дек, дължимо до края на съответната календарна година. Съгласно чл. 17, ал. 2 от ЗАЗ ищецът заместил арендодателката като страна по договора. Ответникът-арендатор обработвал земята през стопанската 2016/2017г. и не му е платил арендното възнаграждение в размер на 80лева/дка или 1706.64лева, изпаднал в забава, считано от 01.01.2018г., като за периода от 01.01.2018г. до 02.02.2020г. му дължал обезщетение за забавено плащане на паричното задължение за арендно плащане в размер на законната лихва – сумата от 361,72лева.

На основание същия договор за аренда ответникът обработвал нивата с площ от 21.333дка, имот № 039011, в землището на с. Ч. и през стопанската

2017/2018г. без да му плати арендното възнаграждение в размер на 80лева/дка или 1706.64лева. Изпаднал в забава, считано от 01.01.2019г., като за периода от 01.01.2019г. до 02.02.2020г. му дължал обезщетение за забавено плащане на паричното задължение за арендно плащане в размер на законната лихва – сумата от 188,68лева.

С нотариален акт за покупко-продажба, вписан в СлВп-гр. Генерал Тошево под № 119, том 8, дело №1385, дв.вх.рег.№4083/02.12.2015г. ищеца придобил Нива с площ от 16,665 дка, имот № 013044, в землището на с. Ч., за който имот вече имало сключен договор за аренда, вписан в СлВп-гр. Генерал Тошево под №167, том 15, дв.вх.рег.№6838/05.12.2008г. между праводателя на продавача Й. С.а С.а с ЕГН ***** - С.Д. С. с ЕГН ***** и ответника, за срок от десет години, считано от стопанската 2008/2009г., или до стопанската 2018/2019г. Съгласно чл. 17, ал. 2 от ЗАЗ ищецът заместил арендодателката като страна по договора. Ответникът-арендатор обработвал земята през стопанската 2016/2017г. и не му платил арендното възнаграждение в размер на 80лева/дка или 1333,20лева, изпаднал в забава, считано от 01.01.2018г., като за периода от 01.01.2018г. до 02.02.2020г. му дължал обезщетение за забавено плащане на паричното задължение за арендно плащане в размер на законната лихва – сумата от 282,56 лева.

На основание същия договор за аренда ответникът обработвал нивата с площ от 16,665 дка, имот № 013044, в землището на с. Ч. и през стопанската 2017/2018г. без да му плати арендното възнаграждение в размер на 80лева/дка или 1333,20лева. Изпаднал в забава, считано от 01.01.2019г., като за периода от 01.01.2019г. до 02.02.2020г. му дължал обезщетение за забавено плащане на паричното задължение за арендно плащане в размер на законната лихва – сумата от 147,39 лева.

В писмен отговор в срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът е оспорил твърденията за неизпълнение на поети с процесните договори за наем/аренда задължения за плащане на наемни/арендни възнаграждения за процесните стопански години. За периода от 2015 г. до 2018 г. включително, изплатил на ищеца ИЛ. СТ. СТ. и на съпругата му С.П. С.а изцяло дължимите суми по действащи договори за наем и аренда, съгласно подадената справка по чл.73 от ЗДДФЛ. За стопанската 2016/2017г. изплатил на ищеца и съпругата му общо 38977.52лева , като на всеки платил по 19488.76лева. За стопанската

2017/2018г. изплатил на ищеца и съпругата му общо 38980.00 лева, като на всеки платил по 19490.00 лева.

При условията на евентуалност, ако не се установи погасяване чрез извършеното плащане или чрез прихващане на взаимно дължими ренти и наеми/твърдения за каквито не са изложени/, ответникът прави възражение за прихващане на претендираните от ищеца вземания със свои вземания към ищеца - изтеглени от банковата му сметка от ИЛ. СТ. СТ. и неотчетени средства, а именно: 5000 лева изтеглени на 09.04.2015 г.; 25000 лева изтеглени на 02.10.2015 г.; 13000 лева изтеглени на 14.01.2016 г.; 12500 лева изтеглен на 04.09.2017 г.; 8000 лева изтеглени на 27.11.2017г. Независимо от наличието на пълномощно, без знанието и съгласието на ответника, без основание ищецът изтеглил в брой посочените суми, без да даде отчет за разходването им.

Настоящата инстанция, обсъждайки доказателствата, обсъдени и от районния съд, приема за установени от фактическа страна, установените и от районния съд, безспорните и между страните обстоятелства, относно валидно възникналите и действали за стопанските 2016/2017г. и 2017/2018г. наемни и арендни правоотношения. Не е спорно и, че наемодателят/арендодателят е изпълнил задължението си по договорите да предостави на ответника-наемател/арендатор ползването на нивите, описани по-горе, нито и фактическото им ползването от ответника през стопанските 2016/2017г. и 2017/2018г. Не е имало спор и относно размера на дължимите наемни/арендни възнаграждения. Размерът им е установен и със заключение на вещотото лице П.Г. по изслушаната от районния съд съдебно-счетоводна експертиза. По основаниято и размера на вземанията няма и оплаквания и доводи във въззивната жалба, при което и не се налага въззивната инстанция да обсъжда вече установени от първата инстанция факти относно същите. Изведените от първата инстанция правни изводи по основаниято и размера на вземанията, въззивният съд намира за правилни и обосновани, поради което и препраща към тях.

Спорен е въпросът относно изпълнението на задължението на ответника да плати установените по размер наемни/арендни възнаграждения. В подкрепа на възражението си за изпълнение на задължението си чрез плащане ответникът се позовава на справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ.

Подаването на справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ е едно от задълженията на предприятията и самоосигуряващите се лица по смисъла на Кодекса за социално осигуряване – платци на доходи, свързани с приключването и отчитането на съответната данъчна година, т.е. справка се подава от името на платца на дохода, а не от името на получателя. Целта на задължението на платците на доходи за тяхното оповестяване, т.е. за предоставяне на тази информация на НАП, е да се осигури възможност на приходната администрация за контрол върху достоверността на подадената от физическите лица данъчна информация в данъчните декларации за съответната година, в която законът, за нуждите на данъчното облагане, приема, че доходът е придобит от лицето/чл.11, ал.1-3 от ЗДДФЛ/. При получаване на облагаеми доходи лицата следва да ги декларират в годишната си данъчна декларация. С подаването на справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ ответникът е изпълнил своето публично-правно задължение. Справка по чл. 73 от ЗДДФЛ не е документ за плащане в отношенията между платца на доход и получателя. При оспорване от ищеца-получател на верността на справка с отричане да е получил сумите, вписани в нея, в тежест на ответника-платец е да докаже фактическото плащане/получаване от ищеца на доходите, включени в подадената от него справка.

Привлеченото от районния съд вещо лице П.Г. е извършило проверка в счетоводството на ответника, в хода на която не е установило налични първични счетоводни документи, също платежни такива, основаващи записванията в справките по чл.73 от ЗДДФЛ за плащане на сумите от по 19488.76лева на ищеца и съпругата му за стопанската 2016/2017г. и от по 19490.00лева за стопанската 2017/2018г., нито документи за извършени прихващания на вземания между ЕТ “Д.- Б.а - Б. С.” и ИЛ. СТ. СТ. или неговият ЕТ - “П. - И.С.” за стопанските 2016/2017г. и 2017/2018г., не е установило и счетоводен запис във връзка с прихващане, компенсиране на рентни/наеми. За стопанската 2016/2017г. на експерта е бил представен опис на лица с посочени суми, в края на който опис са вписани имената на „И.-19488.76“, „С.-19 488.76лева“, „С.-37139.20лева“ и други две лица, като липсват подписи както на посочените лица, така и на останалите. Вещото лице е констатирало и, че дължимите арендни и наемни вноски и погасяванията такива са осчетоводявани по счетоводната сметка „други дебитори“, която не съдържа аналитичност, поименно начислени и погасени

арендни и наемни отношения.

Според св. И.Ц., осъществявала счетоводното обслужване на ответника през процесиите периоди, справките по чл.73 ЗДДФЛ са изготвени от свидетелката въз основа на други справки, изготвяни от служител в базата в К., които не са съдържали подписи на лицата, получатели на плащанията.

При така установеното неоснователно се явява възражението на ответника за погасяване на задължението му по наемните и арендните договори за двете стопански години чрез плащане, както и чрез прихващане на взаимно дължими наеми/ренти, в който смисъл и изводите на районния съд.

Налице е условието за разглеждане на възражението на ответника за прихващане на вземанията на ищеца с негови вземания към ищеца - изтеглени от банковата му сметка от ищеца ИЛ. СТ. СТ. и неотчетени средства, а именно: 5000 лева изтеглени на 09.04.2015 г.; 25000 лева изтеглени на 02.10.2015 г.; 13000 лева изтеглени на 14.01.2016 г.; 12500 лева изтеглен на 04.09.2017 г.; 8000 лева изтеглени на 27.11.2017г.

По данни от представеното пълномощно от 17.01.2012г., Б. С. С. качеството си на ЕТ“Б.а-Д.-Б. С.“ е упълномощил ИЛ. СТ. СТ. да се разпорежда със средствата по две конкретни банкови сметки/в лева и евро/в Райфазенбанк България ЕАД „без срок и ограничени“. По данни от представените нареждания -разписки, подписани от ищеца И.С., в който смисъл изслушаната съдебно-графическа експертиза, от сметката в лева, на посочените по-горе дати той е изтеглил в брой посочените суми. Пълномощното не поставя никакво условие относно разпоредителните действия на пълномощника , при което тегленото на суми от сметката на ответника не съставлява действие на пълномощника извън предмета и обема на упълномощаването.

Претенцията на ответника-упълномощител, основана на твърдения за неизпълнение на задължението на ищеца-пълномощник за отчет на изтеглените от банковата му сметка въз основа на пълномощното суми, черпи правното си основание в разпоредбата на чл. 284 ал.2 от ЗЗД. Ако пълномощникът в кръга на учредената му представителна власт извърши правното действие, за което е упълномощен, в частност изтегли определена сума от банкова сметка на упълномощителя, доколкото не се установя друго

за вътрешните отношения между страните, между тях е налице договор за поръчка, като довереникът дължи отчет по нея/така решение №136 от 03.08.2017 г., по т. д. №901/2016 г. на I т. о., и посоченото в него решение № 225/28.01.2013г. по т.д. № 903/ 2011г. на II ТО на ВКС /. И в случая с факта на изтеглянето от ищеца на суми от банковата сметка на ответника, между тях са възникнали правоотношения по договор за поръчка- ищецът дължи отчет по сделката.

Възражението на ищеца за извършен отчет е основателно. Установено е от вещото лице П.Г., че всички изтеглени суми са осчетоводени в счетоводството на ответника по счетоводна сметка 501 „Каса“, всяко с отделен счетоводен запис със съответния номер, като внесени в касата му, формирали са и част от входящия паричен поток на касовите постъпления. Вещото лице не е установило първични счетоводни документи за внасяне на парите в касата. Според св. И.Ц., водила счетоводната отчетност на ответника, за внасянето в касата на търговеца на средствата, изтеглени в брой от банковата му сметка, не са съставяни първични счетоводни документи/приходни ордери, счетоводния запис е извършен на база банковото извлечение, такава била практиката на търговеца.

Принципно вписванията в счетоводните книги могат да служат като доказателство само ако книгите са водени редовно, а редовността им е обусловена от наличието на първичен счетоводен документ, който отразява информация за стопанската операция. В случая, макар ответникът да не е изготвял приходни касови, за което има законово задължение, извършените от самия него счетоводни записвания са достатъчни да установят неблагоприятния за него факт, че е приел в своята правна сфера резултата от действията на пълномощника.

В този смисъл възражението на ответника за прихващане е неоснователно.

Обжалваното решение като правилно следва да бъде потвърдено на основание чл.271 от ГПК и с мотивите на районния съд, към които съобразно чл.272 от ГПК настоящата инстанция препраща.

С оглед изхода от спора, право на съдебно деловодни разноски за въззивната инстанция има въззиваемата страна, удостоверила разходи за адвокатско възнаграждение от 2960.64лева с ДДС.

Водим от горното ,съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №260054/27.05.2021г., допълнено с решение №260054/12.08.2021г., по гр.д.№46/2020г. на РС-Ген.Тошево.

ОСЪЖДА Б. С. С. с ЕГН - ***** в качеството му на ЕТ „Б.-Д. - Б. С.” с ЕИК 1*** със седалище и адрес на управление с. К., ул. „***” № 8, ДА ЗАПЛАТИ на основание чл.78, ал.3 от ГПК на ИЛ. СТ. СТ. с ЕГН ***** от с.К., ул.“Бузлуджа“№19, сумата от 2960.64лева съдебно-деловодни разноси за въззивното производство.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС при условията на чл.280 от ГПК в едномесечен срок от връчването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____